

prima instanță - (judecătoria Căușeni) S. Pleșca
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Minciuna, I. Cotruță, L. Popova

Î N C H E I E R E

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de societatea pe acțiuni ”Prometeu Prier”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea pe acțiuni ”Prometeu Prier” împotriva Primăriei și Consiliului local Cioburciu, r-nul Ștefan Vodă, intervenienți accesorii Oficiul Cadastral Teritorial Ștefan-Vodă și societatea cu răspundere limitată „Cioburciu-Agro” privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de societatea pe acțiuni ”Prometeu Prier” și s-a menținut hotărârea judecătorei Căușeni din 17 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 14 septembrie 2015 societatea pe acțiuni „Prometeu Prier” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Cioburciu, r-nul Ștefan Vodă solicitând repunerea în termenul de contestare a actelor administrative, anularea hotărârii Consiliului local Cioburciu nr.3/6 din 22 aprilie 2008 cu privire la scoaterea la licitație a clădirii „Luminița”, magazinul de cărți, neutilizat în procesul tehnologic.

În motivarea pretențiilor formulate a indicat că, prin ordinul Departamentului Privatizării și Administrării Proprietății de Stat pe lângă Ministerul Economiei și Reformelor al Republicii Moldova, s-a decis fondarea societății pe acțiuni „Prometeu Prier” în conformitate cu rezultatele licitațiilor republicane, cu cota proprietății private de 100% .

La 21 februarie 1996, a fost înregistrată la Camera Înregistrării de Stat societatea pe acțiuni „Prometeu Prier”.

În capitalul statutar al societății pe acțiuni „Prometeu Prier” la momentul fondării au fost incluse 17 imobile (magazine, depozite etc.) din raionul Ștefan Vodă

conform actului mijloacelor fixe din 01 iulie 1995, dintre care face parte și construcția magazinului de cărți societatea pe acțiuni „Prometeu Prier” din satul Cioburciu.

Relatează reclamantul că dreptul de proprietate este confirmat prin Adeverința eliberată de Agenția de Privatizare nr. 7/03 din 16 iunie 2010.

Pe parcursul a mai bine de 10 ani, societatea pe acțiuni „Prometeu Prier” din cauza situației financiar-economice a avut activitatea suspendată.

Menționează că, referitor la bunul imobil, librăria „Luminița” din satul Cioburciu r-nul Ștefan Vodă, aceasta a fost construită de Sovhozul „Cioburciu” și ulterior, în mod gratuit a fost transmisă la balanța Raicnigotorg în baza Hotărârii Sovietului Miniștrilor nr.75 din 18 februarie 1980.

În urma reorganizării Întreprinderii de Stat „Raicnigotorg” în societatea pe acțiuni „Prometeu Prier”, conform Adeverinței de privatizare nr.7/03 din 16 iunie 2010, actului de evaluare a patrimoniului din 01 iulie 1995, precum și conform scrisorii nr.202 din 30 septembrie 1997 de la Agenția Teritorială Bender, clădirea magazinului „Luminița” din satul Cioburciu a fost inclusă în capitalul social a societății pe acțiuni „Prometeu Prier”.

Relevă că la momentul reorganizării sovhozului „Cioburciu”, magazinul de cărți „Luminița”, care era la balanța societății pe acțiuni „Prometeu Prier” a fost transmis de la CA „Cioburcianu” către Primăria satului Cioburciu în temeiul hotărârii Comisiei de Privatizare nr.6 din 16 martie 2000, fără acordul societății pe acțiuni „Prometeu Prier” și fără compensarea contravalorii bunului.

Prin decizia nr.3/6 din 22 aprilie 2008 Consiliul local Cioburciu a decis scoaterea la licitație a clădirii „Luminița”, magazinul de cărți, neutilizat în proces tehnologic.

Consideră reclamantul că, decizia Consiliului local Cioburciu nr.3/6 din 22 aprilie 2008 este una ilegală, deoarece s-a dispus vânzarea unui bun imobil, care se afla în proprietatea privată a altei persoane, decât cea care a dispus vânzarea bunului.

La 18 iunie 2015, reclamantul s-a adresat Primăriei satului Cioburciu cu o cerere prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului local Cioburciu nr.3/6 din 22 aprilie 2008, prin care s-a dispus scoaterea la licitație a clădirii „Luminița”.

Prin răspunsul din 13 iulie 2015 Primăria satului Cioburciu a menționat că anularea deciziei menționate nu este de competența Consiliului.

La 11 august 2015, a depus o cerere prealabilă către Primăria satului Cioburciu solicitând anularea actului administrativ, însă pînă în prezent nu a primit nici un răspuns.

Prin încheierea judecătoriei Căușeni din 26 octombrie 2016 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Ștefan Vodă și societatea cu răspundere limitată „Cioburciu- Agro”.

Ulterior, la 28 octombrie 2015 societatea pe acțiuni „Prometeu-Prier” a depus o cerere de concretizare a acțiunii, fiind atras în calitate de copîrît și Consiliul local Cioburciu.

Prin hotărîrea judecătoriei Căușeni, din 17 ianuarie 2017 cererea de chemare în judecată înaintată de societatea pe acțiuni „Prometeu Prier” a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Pentru a hotărî astfel instanța a reținut că, în cererea de chemare în judecată

reclamantul solicită repunerea în termenul de contestarea a actelor, însă nu argumentează motivul omiterii termenului. Totodată reclamantul cunoștea despre decizia Consiliului local Cioburciu nr.3/6 din 22 aprilie 2008 încă din anul 2011, iar cererea prealabilă depusă la 11 august 2015 este doar o modalitate restabilire neîntemeiată a termenului de prescripție omis.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 06 februarie 2017, societatea pe acțiuni „Prometeu Prier” a declarat apel nemotivat, ulterior la 22 martie 2017 a depus apel motivat solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, s-a respins apelul declarat de societatea pe acțiuni „Prometeu Prier” și s-a menținut hotărârea judecătorească Căușeni din 17 ianuarie 2017.

La 22 iunie 2017, societatea pe acțiuni „Prometeu Prier” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2017, solicitând casarea acesteia și transmiterea cauzei spre rejudecare.

Recursul a fost declarat în temeiul art.432, alin.(2) lit. b) din Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În motivarea recursului recurentul a indicat că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material, iar soluția instanțelor ierarhic inferioare privind respingere cererii de chemare în judecată ca depusă peste termen este eronată.

Susține recurentul că, termenul de 30 zile prevăzut de art.14 alin.1) al Legii contenciosului administrativ, urma a fi calculat din 12 iulie 2015, data când recurentul a recepționat scrisoarea Agenției Proprietății Publice din 09 iulie 2015 prin care a fost informat că în arhiva agenției nu se află la păstrare Hotărârea Comisiei de Privatizare din 16 martie 2000.

Relatează că instanțele investite cu judecare fondului, la examinarea cauzei în fond urmau să aplice prevederile art.271 din Codul civil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 10 mai 2017.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 23 mai 2017 (f.d.230 Vol.I), însă la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 iunie 2017, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor

invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9

octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de societatea pe acțiuni „Prometeu Prier” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art.270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de societatea pe acțiuni „Prometeu Prier”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari